

Szerkesztőség:

Károlyi-utca 1. szám földszint
Bérmunkások leveleit csak ismert
kézről fogadjuk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Petőfi-utca 1. sz. (Ungerleider Albert
könyvgyomdájában.)

Előfizetési díjak:

Egyes szám 5 kr., átlag- és vasár-
nap utáni szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelenik hétfőn és keddnapon után is.

Előfizetési árak:

Helyben házhoz hordva.

Egyes évre	12 frt
Fél évre	6 frt
Negyed évre	3 frt
Egy hónapra	1 frt

Vidékire postán küldve:

Egyes évre	14 frt — kr.
Fél évre	7 frt — kr.
Negyed évre	3 frt 50 kr.
Egy hónapra	1 frt 20 kr.

Hirdetéseket helyben fizetendő.

Százalékot nem adunk.

A tüntető katonák.

Budapest, július 27.

As a példátlan lelkesedés és ovációk egész sorozata, a mikben a gráci hadtest távoztól parancsnokát K u h n b. tábornagyot részesítette, méltán kelti országosra a legnagyobb szenzációt — a minden előmenyire, az osztrák hadsereg s vezetéséig történetének minden hagyományait s tanulságait dicsőíti, mégis azt a jóleső hitet kelti bennünk, hogy a hadsereg intézői köréi a jeles gondolkodó és győzelmes korszakot ontudatos hadvezetést nem szándékoztak egyszerűsíteni korra letűntetni a hatás, a tettek szinpadáról, s reá még — tán háború idején, de lehet, hogy előbb is — nagy, talán legelső szerep vár.

Lelekesedni láttuk Grácban a hadseregnek egy nagy részét s bizonyosnak tartjuk, hogy ez az érzés, a bizalom nyilvánításának az a tüntető melege, a jeles hadvezetést iránti villámok fogja átjárni az egész hadseregünket, s annak nagyító kicsinyít minden tagját.

Van-e napjainkban szükség lelkesedésre a hadseregnek, hogy földadatát teljesítse? Sokan, s kivált a katonai közep képviselői, a lelkesedést ma a tömeges harczok, a gyorsaság epochájában túlhaladt állapothoz tartják. Ma már a közeli, a szemtől-szemben viselt harcz az ismétlődő puszták, által ki van zárva. Nem az a hadsereg győz, a melynek tagjai hősi bátorsággal és lelkesedéssel, hanem az, a mely jobban és gyorsabban lö, — azt mondják ennek a nézetnek a vallói. Ha rossz lövők a katonák, akkor bátor elhatározás csak végtelen lehet, mert belerohasz az ellenségnek biztosabban célzott golyózáporába, a mely gyilkolni tud még csapataidat. Tehát nem lelkesülésre, hanem hideg megfontolásra, nyugodt észjárásra van szükség. Ezt mondják a vaskalapos urak.

Feltűnt, hogy ezzel szemben Kuhn báró beszédében éppen ellenkezőt mond. Egyenesen hivatkozik a német francia háború tanulságaira, a hol a nagy csaták eldöntését legtöbbször egyenesen a nagy töme, feloszlott alsó osztályai, bátor lelkesülés által vezetett egyes részei döntötték el. S kimondta

Kuhn azt is, hogy nem a védelmi, hanem a támadó hadászati rendszer igéri a legnagyobb sikert s ezt az állítást csattanó példákkal bizonyítja. A támadás sikeréhez pedig nemcsak nyugodt, megfontolt hidegvér, hanem még inkább — persze amavval kapcsolatban — lángoló lelkesedés is kell.

Mely forrásból származhatik egy hadsereg lelkesedettsége? Európa legtöbb országának hadserege az egységes nemzeti eszéből meríti a lelkesedés varázsseráját, a mely a milliónyi tömegnek minden egyesét a másikéhoz csatolja s a melyből mindegyik a lelkesedéssé tüzet kapja szívébe. Nálunk sokországu s népfajon monarchiánk hadseregében, hiányzik ez a varázserő. Az ethnografikus különbségeket tehát valami által paralizálni kell, s ez a valami nem más, mint az uralkodóház iránti hűség érzete, ami, hála Istennek, egyformán ki van mind egyik népfajunkban fejlődve. De bárhol s bármily hatalmasan lobogjon is a dinasztikus hűség érzete hasznát valamennyi népfaj szívében, ez nem nyújt egyenértékű kárpótást a nemzeti egység hiányától: a kárpótlás csak úgy lesz teljes, ha a dinasztikus hűséghez még a hadsereg vezetői iránt való bizalom és lelkesülés is járul. Ha a hadseregnek tömegei egyformán át vannak hatva ettől a bizalomtól és lelkesülettől, akkor megvan az a büvös lánca, a mely a különféle ajku katonákat összeköti, s megvan az a forrás, a dinasztikus hűség a vezérek iránti bizalommal kapcsolatban, a melyből kifogyhatatlanul merítheti lelkesülését nagy feladatok végrehajtására.

A Kuhn bárónak nyújtott ovációkban ennek az egészséges hadseregesszellemlennek a nyilvánulását láttuk, mert ezek az ovációk megtörténhettek, az a viszályonuló jeles vezér bucsubeszédével együtt bizonyították tekintélyt arra nézve, hogy hadseregünk a legnépszerűbb s a hadsereg korlátlan bizalmát élvező jeles hadvezére még szerep és fela at vár a közel jövőben.

Rudolf trónörökös Galiciában. Rudolf trónörökös pénteken délelőtt szemlélt tartott a 20. és 57. számú gyalogezredékből álló dandár és a lozovi kádét-

iskola növendékei felett. A szemle után a trónörökös meglátogatta az említett kádétiskolát, 1 órákor megjelent a Rudolf-kaszárnyában, a hol résztvevő a tisztibéden. Déltűn 3 órákor Windischgrätz herczeggel vadászruhában különvonattal Krasszovicsébe utazott szarvasvadászatra Potocki Arthur gróf erdejében és a grófnál ebédelt. A trónörökös éjjeltájban tért vissza és tegnap folytatta a szemlélt.

Ötven éves katonai jubileumok. A király 6 felseje, a következő kizárókat bocsátotta ki:

„Kedves rokon, Vilmos főherceg! Néhány nap múlva Kedvességed, ötvenedik szolgálati évét tölti be. Midőn On en ritka ünnepély alkalmából a legszívesebben üdvözölöm, hálás elismeréssel emlékezem meg azon kiváló szolgálatairól, melyeket On Nekem, ezen hosszú időszak alatt, háborúban és békében, a legteljesebb odaadással, nehéz és felelősségteljes állásában tett. Különösen megemlékezem azon nagy érdemeiről, melyeket Kedvességed tüzettség kiképzésére és továbbfejlesztésére körül szerzett. Bizton reménylök, hogy sikeres működése Nekem és hadseregemnek még az évek hosszú során át megtartva marad.

Ischl, 1888. évi július 24-én.

Ferenoz József, s. k.

Kedves Ramburg báró, lovassági tábornok!

Ötven éves szolgálati jubileumán, melyet On a napokban ünnepel, szívesen élek ez alkalommal, hogy hálásan emlékezzem meg az On, békében és háborúban tett, kiváló és sikeres szolgálatairól és Onnek ezért jutó teljes elismerésemet fejezzem ki.

Ischl, 1888. évi július 24-én.

Ferenoz József, s. k.

A vármegyék költségvetései. Az egyes vármegyék mindaddig nem mindannyian állították össze rendes időben költségvetéseiket s e miatt a belügyminiszterium többször megvárta őket. E késedelemnek elejét veendő a belügyminiszterium most kirendeltetileg utasította a magyar hatóságokat, hogy költségvetéseiket az állandó választmány véleményes jelentésével s az országgyűlési határozattal együtt az eddigre alkalmán két példányban kiállítva legkésőbb október hó 31-ig terjesszék fel a belügyminiszteriumhoz.

Milán király nyilatkozatai.

(A válogatás)

— Az „Aradi Közlöny” tudósítójától.

Budapest, július 27.

Részint a panszláv érdeket szolgáló, részint a szenzációt hajhászó sajtó, rágalmával, ferdítéssel, irányzatos kiszínezésével, a szerb király és királyné elválasztását annyira kiforgatta igaz valójából, hogy — úgy látszik — Milán király elkerültnek látta az időt — mivel már az ügy amugy is nyilvánosságra került — arra, hogy tiszta, világos képet adjon róla a közvélemény előtt. Milán király ma Belgrádban kihallgatáson fogadta Futtaky Gyulát a „Budapesti Correspondenz” kiadóját, ki lapjának a Milán király által tett nyilatkozatok egy részéről a következőket távirja:

„Orvendek, — dacára a személyesen némileg exponált helyzetnek, — hogy a sajtó egy megbízhatónak ismert képviselőjével van alkalmam beszélgetni, mitűn többször jutottam ama kellemetlen helyzetbe, hogy oly-nekem tulajdonított közléseket kellett olvasnom, melyeket sohasem tettem s ezt nem csupán oly férfaitól, kikkel csakugyan beszéltem, hanem oly iróktól is, a kiket soha sem fogadtam. Így épen legközelebb a „Revue Bleue”-ben a nyilatkozatoknak egész sorát tulajdonították nekem, melyeket állítólag egy szerb hadseregől írt tanulmány szerzőjével szemben tettem volna, melyeknek tartalmáról nem is akarok nyilatkozni, melyek azonban már azért sem lehetnek az én nyilatkozataim, mert tudtommal ezen cikk szerzőjével nem is beszéltem.

„A köztem és N a t á l i a királyné között fennálló házassági viszony, legmélyebb sajnálattal, az utóbbi időben az összes sajtóban szakadatlan magyarázatoknak képezte tárgyát. On legjobban tudja, hogy én erre okot nem adtam s e diskusziót, mely egy irányban sem, de különösen a királyné névére előnyös nem lehetett, nem provokáltam. A királynéval tavaly létrejött megállapodás értelmében, melyet akkor teljesen elégségesnek tartottam, a trónörökösnek nagykorúságáig anyja felügyelete alatt kellett volna tanulmányait a külföldön végezni; semmi esetre sem lett volna a királyné akadályozva, hogy esetleg rövid időre Szerbiába is jöjjön. Midőn a királyné Flórenczából egyszerre azon szándékát tudatta, hogy Szerbiába akar jönni, elébe utaztam Bécsbe, hogy barátságos módon megmagyarázzam neki,

miszerint jelenléte Szerbiában most nem lenne idején való. A királyné e felfogást mindenestre azzal az indoklással osztotta, hogy a mig oly, reá nézve kellemetlen kormány működik, mint a Christice-minisztérium, nem jöhet Szerbiába. A királyné Wiesbadenbe ment azon megállapított programmal, hogy később egy tengeri fürdő keres fel s azon ígérettel, hogy határozott kívánságom nélkül nem fog Szerbiába jönni. Mennyire volt igazam, midőn kívántam, hogy a királyné a politikai pártfordulótól Szerbiában magát távol tartassa és a külföldön tartózkodjék, azt a nem sokára bekövetkező események elég eklatánsul igazolták. — A királyné aránylag rövid ideig volt Wiesbadenben és rögtön minden indoklás nélkül azon sürgető követelel fordult hozzám, hogy a trónörökös legfőbb a szünidők alatt Szerbiába jöjessen. Miután különböz látható jel tanusított a mellett, hogy e követelésre az ország oppozíciójának a véleménye, elemi bírtak, világos volt előttem, hogy egy kipróbált kormány biztonságának és állandóságának tartozom gondoskodni arról, miszerint a királyné csak azon esetre jöjessen Szerbiába, ha ezt határozottan kívánom; és ekkor küldtem Wiesbadenbe azt a megállapodási tervezetet, mely a királyné részéről — bizonyára nem azért, hogy nekem kedveskedjék — publikáltott és melynek tartalmát az egész közvélemény teljesen loyálisnak és előékenynek ismerte. — A mint azonban tapasztaltam, hogy a királyné nem hajlandó az ilyen rendezésbe beleegyezni, kérvényt nyújtottam be a szenátushoz a házasság felbontása iránt, azon biztos meggyőződésben, hogy a királyné a min. erről értesülni fog — az ajánlott meggyezést, ha nem is változtatlanul, de legalább a kölcsönös megállapodás alapján elfogadja. Összintem megvallom magam is, a ki pedig ismerem a királyné jellemét, esaladtam. A királyné bizonyára még rossz tanácsok befolyása alatt is állva, minden rendezést, sőt még az erre vonatkozó tárgyalást is ridegen visszautasította; őszinte hívt és barátját, a nisi püspököt még csak nem is fogadta, és aztán a német hatóságokkal szemben oly magaviseletet tanusított, mely kellett, hogy az egész világban uralkodjék, miszerint a királyné nem mint uralkodónya, sem pedig mint hitves és anyja nines tisztában állásával. Egész Szerbiában kivétel nélkül minden partra mindig kellemetlenül hatott, hogy a trónörökös külföldön neveltetik; én azonban mindig határozottan a mellett voltam, hogy a trónörökös anyja oldalán maradjon, bárha e rím nézve ama kényelmetlenséggel volt egybe kapcsolva, hogy évenként nagy utat-

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája.

(Julius 29.)

A vágy.

Süti éjben, midőn az álom
Lopódzva ül a szempilládón,
S már lágyan a szender meglopott:
Legyek én végső gondolatod.

Süti éjben, ha békén nyugoszol,
S hogy ész, csupán szivveresédd szól,
S féltelmed nyugalomra szállott:
Legyek én egyedül az álmod

Ha vig kedélytel ebredsz reggel,
S szeliden, összetett kezekkel
Istenhez szól lelked fohásza:
Fogadj egyedül fő imádba.

Ha fényes nappal eláruhádnál,
Hogy édes tükör eláruhádnál,
Szivvednek legtitkos rejtekén,
Legyek egész napon rejte én.

A szerelem támadása.

Tudod, miként támad a szerelem?
Megmondom én, kis ismeretlenem;
De jól vigyázzál s táncosom jól megérted,
Nehogy bűnhődjél tévedésedért.

Mit zajtalan a nyári szivárvány
Az égre száll, meleg eső után:
Oly csendben jó az első gondolat,
S mint az, úgy ez, még nyomtalan marad.

Vagy mint madár, ha ágra száll s dalol,
S dalban éri tükör vágya szót,
S ha van egy hang, mely szívedben hurra kap,
Vigyázz! e dal zengése megmarad.

Fapunk! Mal csámcsos fél lv melléklet van csatolva.

Láttál az égen futó csillagot,
Mely tiszta fényben úszott, csillogott?
Ha támad ily fény hűvös szép szemén,
Ez lángot gyújt szíved szövetein.

S ha hang és fény szívedben zeng és ég,
Aggodban bíztos megeléji helyét
Az édes vágy, az ég gondolat, —
S kicsim, ekkor szerelmed foglya vagy.

Az „Aradi Közlöny” számára írta:

Erato.

Mese egy csillagról.

— Sneeton. —

Volt egyszer egy kicsiny, aranyfényű csillag, mely sok ezer év óta nézett le a földre. És néha augusztusi meleg éjszakákon éppen a genfi tó felett állott, ott a ringó gondolatok láttá, bennük szerető fiatal párokkal, kik a holdat és csillagokat megéneklik, kik dalolnak szép édes történeteket, talán maguk sem tudják miről. Ilyenkor felébredt a vágy a kicsiny, aranyfényű csillagocskában, hogy leszálljon a földre, s a hol az emberek oly szépen énekelnek, mig fenn az égen örökké oly hangtalan csend uralk. mint iskola szobában, hol az összes növendékeknek valami igen nehéz feladatot osztottak ki.

Régebben nem volt oly egyforma csend az égen. Mindenik csillagnak meg volt a maga hang köre: a kicsinyeknek magas, a nagyobbaknak mély és a hold a baritont énekelte; mindez csodás akkordot adott, melyet még a föld legkifinomott karmesterei sem tudtak volna összehangolni. Egyszer azonban egy igen előkelő vendég érkezett a csillagok közé, egy bolygó, hosszú piros arany szállyal, ki azonban néma volt, mint egy bal és bosszantotta, ha valahol muzsikálnak, vagy énekelnek. A vendég kedvéért a csillagok négy hónapig nem dalolhattak és midőn az elbűvölő s újabb énekelni akartak — elfeledtek minden hangot, csak a hold tudott egy kisse kontránsni.

A mi kicsiny, aranyfényű csillagunk, kinek csendő szoprán hangja volt, legtöbbet szomorkodott ez esztől és valahányszor a földről éneklő hang hallatszott fel hozzá, fájó érzés szorította össze a szívé. Azért a három szent királyhoz, kik az égen a kisebb csillagokra ügyelnek, addig könyörgött, mig azok lebecsülták a földre sőt utazásukról is gondoskodtak. Az ut igen gyors volt, úgy hogy a mi kívánsi csillagunk az alatt a szédülés miatt nemcsak, hogy nem hallhatott, de nem is láthatott semmit, sőt a mikor Trient völgyére leért, még akkor is sokáig tartott, a mig összezuholtta magát.

Végre betelt a kicsiny csillag hajléka: a földön volt; de éneket nem hallott sehonnan, mert az emberek álomba valának merítve, egyedül az éjeli öröndöglet volt, a minél azonban a hold kontrázása is többet ért. A csillagocska fázott, mert arany ruháját az égen hagyta, nehogy észrevegyék az emberek, hogy egy csillag hiányzik fönn. Lausanként azonban telesszalt a nap és megmelegítette a csillagocskát éppen úgy, mint más egyebet, a mi a földön van, származott légyen bár az égről is.

Ekkor a völgy is már megéledt. Nyáj nyáj után jött ki. Az egyiknél a legsebbe téhen tiszta fehér színt volt és vékony vörös szalag vala csokorba kötve a sarvain.

Mellette egy szép fiatal leány ment éjékek szemű és tünde, rózsás arcú. A csillagocska félt, mert a nyáj mind közelebb és közelebb jött s egyes állatok szimatolva kutattak a földön. Ekkor a leány véletlenül meglátta és felkiáltott:

— Egy csillag virág! Ily korán reggel már egészen kinyílva: ez eszerencsét jelent.

Lehajolt hozzá és felvette. Sokáig tartotta kezében a csillagot; vállait egy főtörzshöz támasztva, bosszasan gyönyörködött benne.

A szép gyermek azonban azután el-

kezdte számíthatni, mint az akácfa levelein szokás: „szeret?” „nem szeret?” ezalatt pedig egy-egy sugárt lépett a csillagocskáról. Mire az utolsó száira az jutott: „nem szeret!” messze elhajította magától.

A csillagocska igen szomorúnak találta ezt és elkezdett sírni; viaszavágyakozott az égre, s minthogy az égen közel látszott a hegyek mögött: felfelé indult, mig a Trient gletscharen sziklák és örökös jég között végképp elfáradva maradt.

Az égi föld ura azonban megbocsájt az eltévedt csillagoknak és megbocsájtott ezért ennek is, fényes sugarait nem adhatta vissza, de helyette meleg fényt köpenyt adott és később utódai is mind ilyen egyforma fehér köpenyt kaptak és az emberek, a kik látták, elnevezték „hóvirág”-nak.

Hónapok multak. A hegyekről leolvadt a jég és a hó a tavakba s az emberek újra munkájuk után látták. A mi csillagocskánk elbujt egy saikalap alá, mely mellett olyan csend volt, hogy egy hópehely leesését is meg lehetett hallani épen úgy, mint az égen. Egyszer faradtan a hegyen felfelé egy sapadt arczu, megtört alakkal való leány jött, a kibben felismerte a csillag azt, a ki ellopta volt szép sugarait. Oh, és leány arczán: sem volt már semmi az ifjúság és boldogság sugarából. Összetépték ruháit az uti tövisiek. — haját széthajtotta a hideg szél és menyasszonyi kossorúja a fején gondolatlan maradt. „Nem szeret!” — sóhajtott, a mikor melléje ért és összeesett a már elolvadásnak indult hóba.

Eltelt ismét néhány hónap és meglátták a hegyen a leányt, a ki meghalt. Senki sem ismerte fel, sirt ásat nekí és följeje áttették a kis csillagvirágot, melyet mellette találtak, fekete keresztjére pedig felírták betűkkel: „Hóvirág.”

A fehér csillagvirágok ott örökök a halott felett, benőttek egészen a sirját és egy tisztelik azóta, mint a viszonzatlanul hagyott szerelem jelképét.

Monte-Carloi történet.

(Angol regény egy kötetben.)

— Az „Aradi Közlöny” számára fordította: —

(18. folytatás.)

LÉTUSZ.

HETEDIK FEJEZET.

A faxus alában.

Nem volt-e lehetséges, hogy Helena is felkereste az éji csendet? Ösztönösüleg vonzotta őt valami a sötény felé. De mikor a kerten áthaladt, úgy érezte magát mint egy tolvaj, és szégyelte a vágyat, mely őt ide vezette.

Mikor elérte az emelvényt, csakugyan belátta, hogy a sora vezette ide: Helena csakugyan ott térdelt a szent szűz képe előtt és az emelvény lépcsőin szeszörvénnyel feküdt a sok szobnól-szebb virág, a mit a fiatal leány áldozat gyanánt hozott ide. Helena testén fehér ruhá omlott alá és a szőke fürtjei szabadon hullottak vállaira. Ott térdelt, szeméit az ég felé emelve, ajkai félig kinyitva és halk, reszkető hangon imádkozva. Warrender nem értette meg szavait, de úgy tetszett, mintha zokogás fojtáná el azokat. György azonnal oldalán termett.

— Helena!

A fiatal leány felkelt, sem megfélemlítve, sem zavarodtan, hanem úgy, mintha kész volna a hívásnak eleget tenni. Magyarább álláspontjáról tekintett Warrenderre és a mint ott állott, körül vette egy isteni fény. Egész lényé átszellemültnek látszott a forró imádság és az élet-boldogság és szerelemtől való lemondástól, itt e helyen, a hol más szívek is tudtak áldozatot hozni.

Nem csodálkozott Warrender megjelénésén. E pillanatban nem tartott volna semmi különbséget. Örült, hogy György itt volt, mert most örökre érezte magát; holnap talán már bekövetkezhettek az ellenkező eset. Helena érezte ösztönösüleg, biztosítani akarta tehát magát minden lehető gyöngységgel ellen.

Szépsége és méltósága mely tiszteletet gerjesztett Warrenderben, a ki nem merete a fiatal leányt megszállítani. Rövid idő múlva azonban úgy látszott, hogy Helena ajkai reszkettek és felhívják a be-szédre,

— Nem is illik tőlem, hogy ide jöttem mai parancsra ellenére — mondá Warrender.

kat kellett tennem, hogy fiamat láthassam. Ezen tény magyarázza meg ama nagy lelkesedést is, melylyel egész Szerbiában a trónörökös megérkezése fogadtattott. — Javaslomat épp úgy, mint később válassi kérvényemet teljesen titokban akartam tartani és részéről nyilvánosan, ha rendezés jött volna létre, nyilvánosságra a dolog sohasem jut. De egyszerre olvastam a lapokban a királyné sürgönyeit a szinodushoz, a metropolitához és a miniszterekhez szövegeztetett szövegben láttam, hogy az egész ügy részletesen át van adva a nyilvánosságnak. Még ekkor is egyre hallgattam s még most sem jut eszembe, hogy egyenként nyilvánosságra hoztam a házasságunkban fenn álló feszültségnek egyes okait, mert még most sem akarom kisebbíteni a királyné nyilvános tekintélyét és közzélni oly dolgokat, amelyek kivétel nélkül belső politikai és nemzetközi kérdésekre vonatkoznak. Az ügy egész folyásától házas életünkkel a nélkül is világos kép alkotható. A királyné tévútra vezetette magát ama megbízhatlan mondhatom — állami ellenes elemek által, melyek el akarják hitetni, hogy a dinasztia a királyné elleneségei: — mely állításnak, bár annak valótlansága, sőt ellenessége kézzel fogható, a közönséges önállóan gondolkozó nem tudó része hitelt ad. Ezen gondolkozási mód magyarázza meg azon majdnem hihetetlen tényt is, hogy a királyné, — miután a wiesbadeni rendőrelnök előtte való nap határozottan kijelentette, hogy az esetben, ha a királyné a trónörökösöt délelőtt 10 óráig az indóházhoz nem küldené, élni fog hivatalos hatalmával és a trónörökösöt elviteti — mégis megengedte, hogy ama jól ismert jelenetek lejátszódjanak és aztán a bucsuzásnál addig mit sem sejtő fiának nem tudott egyebet mondani, mint egy pár határozottan ellenzéki férfiu nevét, megjegyezve, hogy csupán ezen férfiak őszint baráta a trónörökösnek és szülőinek, a többiek mind még a hivatalban levő tanácsosok is a dinasztia legnagyobb ellenségei.

Miután én eredetileg — csak később a királyné által elkerülhetetlenné tett, — valásra komolyan nem is gondoltam, az e közben követhető formalitások s relikviák behatárolása. Ebből magyarázható meg, hogy azon meggyőződésben, miszerint a fejedelem, — kinek illetősége az egész országra kiterjed, — személyes ügyeiben nem áll csupán egy konzisztóriális kerület alatt, hanem mint az orosz nagyhercegek és az általános állami alapörvények értelmében is, csak a legmagasabb egyházi hatóságnak, Szerbiában tehát a püspöki szinodusnak alávetve, — a szinodus elé terjesztettem válassi kérvényemet, mely magat azonnal illetékesnek is jelentette ki, mint az a királynénak a metropolitához intézett válaszsürgönyéből tisztán látható. Azóta sajtószertű kétélyek fogták el a szinodus 7 tagját és nekem nincs okom e kétélyeket számításom kívül hagyni. Tartozkodom minden néven nevezendő befolyásolástól a függőben levő kérdés eldöntésére vonatkozólag. Ha a

szinodus — ellenkezésben előbbi határozataival — szükségesnek találja az ügyet elintézés végett a konzisztóriumnak adni, az ellen semmi kifogásom még akkor sem, ha ezáltal a kérdés elintézése — mindenesetre csak a szinodus tekintélyének és a kedélyek nyugalmának hátrányára es országban — hetekre terjedő halasztást szenved is. A szinodus, mint legfelsőbb egyházi hatóság, mindenesetre hivatva van véglegesen határozni az illetékes kérdés felett, én pedig már most nyugodtan várom be e határozatot. A német és magyar sajtó Ausztria-Magyarországban — ezt el kell ismernem — különösen a királyné megmagyarázhatatlan magaviselete után nagyon tárgyilagosan és nyugodt hangon írt az egész ügyről. Természetesen nem mondhatom ugyanast az engem annyira gyűlölő sajtóról Magyarországon, különösen azonban Csehországban. Ezen sajtónak — úgy látszik — sehogyan nincs kedvére, hogy híven és szilárdan álljon a szomszéd állammal: ezen sajtó egész nyíltságát kifejezést rokonszenvenek egy a királyné és annak politikája ellen intézett aknák harca iránt, ha hiheti, hogy ezen fondorlat Oroszországnak kellemes és Ausztria-Magyarország érdekei ellen van intézve.

„On megfoghatónak fogja tartani, hogy az utolsó hét izgalmai folytán kissé ideges lettem, mely okból fiammal, ki élnék és jó kedvű s most tanulmányait — a zene kivételével — félbeszakította, pár hétre a hegyvidékre szándékozom rándulni.”

Külföld.

Vilmos császár Stockholmba érkezése, tegnap távirataink már értesítettek. Újabb részletek a következők: Oszkár svéd király, a trónörökös, a német követ és a szolgálattételre kirendelt urak, reggel egy negyed 7 órakor mentek a német hajóra, mely fél kilenckor lett Gaellmannál látható. A király és a trónörökös a „Hohenzollern”-yacht mentek, hol Vilmos császár a legzavartalanabban üdvözölte, megölelte s megcsókolta őket. Fél óra múlva a király és a trónörökös visszatértek Stockholmba, hogy itt fogadják Vilmos császárt. Három negyed 12 órakor érkezett a „Hohenzollern” az ágyuk üdvözlő lövései közben a kikötőhidhoz, hol gyönyörű diadalokaput volt felállítva. A császárt a király, a trónörökös pár és a főemberek fogadták. A csapatok díszben voltak felállítva. Két zenekar a porosz himnuszot játszotta. A császár a királylyal, Henrik herceg a trónörökösével és az egész kísérett, az az alkalomra épített hidon mentek a kikötőhelyre szemben levő királyi kastélyba, hol Vilmos császár, Oszkár királylyal csakhamar megjelent az erkélyen, s az összesereglett néptömeg, mint megérkezése alkalomával, úgy most is lelkesülten üdvözölte. Délután a felségek sétakocsizást tettek az állatkertben.

Az esti hét és fél órakor tartott díszbevonat 115-en voltak hivatalosak. — A felségek megjelenésekor a „Svea” testőrezred zenekara a „H. Vilmos csá-

— Emlékezzék mindig reám, mint a kis tudatlan leányra és akkor talán megbocsátja eddigi vakaságomat és a fájdalom, melyet most könnytelen vagyok önmagam okozni. Emlékeim fog még az érzésekre, melyek már akkor oly erősek voltak valóságom és anyám iránt, és nem fog odatáncolni, ha annak befolyása most úgy kötelez, hogy az ön kívánságait még akkor sem teljesíthetem, ha — Helena azon volt, hogy azt mondja: még ha szeretném is önt, — de ez a szó elhalt ajkain.

— Oh, ne mondja, hogy lehetetlen, a mig nem hallgatott végig, — unszola szenvedélyesen Warrender. Emlékszem még akkor szavaira, hogy nem megy máshoz nőül, csak katolikus emberhez.

De a vallás több mint egy bizonyos hit. Szeretem a világ általános vallása. Oh, ha csak tudna engem szeretni. Bebizonyítanám önmagam, hogy az isten nem szarnok, a kit kinevezettél vagy a mi számunkra hódítunk, ha boldogságunkat feloldozzuk neki. A természet nem tűr láncokat és a szerelem a természet egyik törvénye. Nincs ha-talmunkban, hogy megállapítsuk, kit szeresünk vagy kit ne szeressünk. Hiszen ön nem egy léleklen gép, a kit a pap könyve-keve szerint taszítat ide-oda. Ön egy valódi, nemes és, teremtve és arra szánva, hogy azon férfi koránál és áldása legyen, a kit ön szeret. Helena tekintsen ide hozzám és mondja, ah mondja, hogy képes-e engem szeretni! Csak egy tekintetét szánjon nekem Helena.

Helena leült szeméit: — Hiába minden, — mondá aggodalmasan. Csak fájdalmakat okozunk egymásnak. Ön tudja, mennyire került nekem, önt szerencsétlenné tennem. Es ön mindig oly jó volt hozzám! Nem bírom elviselni. Hangja cserbehangya és Helena összeette kezét. Ha előre láttam volna, nem engedtem meg, hogy barátom legyen. Jobb lenne, ha soha sem találkoztunk volna, nem ébresztettem volna fel soha vonalmait.

— Oh ne mondja ezt! — kiáltott fel György. Ön is érezte, hogy valami köt egy-máshoz bennünket, a mi különösen vonz. Önnek szüksége volt reám. — Oh, én tudom, hogy sohasem bántam meg, ha örökre reám akarná bízni magát. Tiszteltem hitét, jobban még mint a sajátomat. Sohasem beszélnek egy szót, a mi meghasonlást idézne elő. Ön szabad lenne, mint a levegő. Alá vetném magam minden feltételnek!

(Folytatás következik.)

császárnak” ajánlott, ez alkalomra szerzett alkalmi indulat játszott. Vilmos császár a trónörökös és a király között foglalt helyet. A király balján a dalarnai herceg övezte, mellette a trónörökös ült. Henrik herceg a trónörökösétől jobbra, szemben a császárral Bildt államminiszter, szemben a királylyal Bismarck herceg gróf foglaltak helyet. Az ebéd alatt Oszkár király poharat emelt császári vendégére, és kiemelte, hogy a császár nagytatyja és atyja részéről tanúsított barátság legszebb emlékei közé tartozik. Hálátelten a császár látogatásáért óhajta, hogy az isteni gondviselés, hosszú életet, boldog és dicsőletes uralkodást engedjen neki. A pohárköszöntő e szavakkal végződött: „Poharamat ürítem a német császár és porosz király egészségére! A zenekar erre a „Heil der im Siegeskranz”-ot zendítette rá. Vilmos császár a király felköszöntőjére válaszolva, örömeinek adott kifejezést, hogy a szép skandináv országokat meglátogathatta és azon reményt nyílvánítá, hogy Németország és Svédország népei között a barátság köteleke továbbra is fennmarad. Svéd és Norvégországi királyának egészségére is poharat. A császár pohárköszöntője után a zenekar a svéd nemzeti himnuszot játszotta.

Császár-találkozás — panszláv gyűlésezet. A pétervári császártalálkozás az érem egyik fele — a kievi panszláv gyűlésezet, a mint az eredetileg tervezte volt, az érem másik fele, kiegészítik egymást, mindkettő együttesen mutatja, mire törekszik az orosz politika: az egyes szláv fajok individualitásának megsemmisítésére.

De a szláv törzsek önállóságuk érzetében hatalmasnak reagálnak ez ellen. A jelenlegi moszkvai panszlávok, illetőleg pan-russzok azt hirdetik, hogy a lengyelek, litvánok, szlovének, szerbek, horvátok, bolgárok — és az ukránok mi joggal sem bírnak az önálló politikai léthez, csak kiszáradt ágai a nagy szláv törzsnek, le kell azokat vágni, tűzre vetni. E népiajok egyikének ainsz jövője, azért az orosz nyelv legyen mindazonkban nemcsak közvetítő, de egyedüli irodalmi nyelve. A fentemlített szláv népiajok, nevezetesen azok, melyek nincsenek a muszka „szabadság” körmei között, tudjuk, mindinkább öntudatára jöttek az individualitásukat fenyegető veszedelemnek. Legutoljára szólal meg ez irányban a kis-orosz vagy mint ők magukat legzavartalanabban nevezik, az ukrán A mi természetesen is, mert — mint a „Novoje Vremja” mondta minap, — a nemzeti létjogosságot mindig tisztelőben tartó és fő erejét ebben felismerő moszkviták tüzzel-vassal irtják az ukrán nemzet minden nyomát, minden nyilvánulását.

A „rothadt nyugat”-nak, mint Moszkvában mondják, szabad sajtója azonban, utat mutat, hogy a világ tudomást, vegyen a létező ukrán nemzetről. Nem vonjuk ki magunkat a civilizáció érdekei által parancsolta kötelezettség alól, hogy a szellemi függetlenségért küzdő ukrán nemzeti bizottságunk hozzákn Londonból beküldött felvilágosításait főbb pontjában közöljük. A nyilatkozat Ogonovski „A ruthén (ukrain) irodalom története” bevezető fejezetéből indul ki, a mely felsorolja azt a nagy és kiváló jellegeket, melyek a nagy oroszról, a mongol-tatár keverékről oly előnyösen megkülönböztetik az ukrán népiást a szláv ily folytatja:

Hiába válnak a panszláv moszkviták szédűdelgése és fondorlatai, melyek az „ukrainiak partikularizmus” törekvéseit” kigúnyolják. Semmiféle halandónak nem fog sikertülni, hogy az emezekkel velük született jogokat megsemmisítse a ily nem fog sikertülni az sem, hogy a ruthén nemzetiséget az úgynevezett „kelet kulturájá”-nak igája alá hajtja.

A megsemmisítés ellen, a mit nekünk gyámjaink szántak, megőriz bennünket az európai kultúra-állanok őszinte részvétele is. Európa elismer bennünket önálló nemzetiségnek. Miklosics Ferencz elismerte nyelvünk különállóságát egészen függetlenül az oroszól. Ezt mondták tudós szlávistáink is, név szerint Holovacki Jakab, Malinovsky a lengyel grammatikus, Lawrowsky Péter, az orosz tudós, Dahl W. J. és mások. Sőt még a népoktatás közönyében, mely 1863-ban jelent meg Pétervárt, tehát hivatalos közleményben állt egy fejtetésként a kis orosz, az orosz és a lengyel nyelv közötti különbségről. — Családaitosan hangzanak tehát felmúlt politikuskok azon állítása, hogy a kis orosz nyelv csak tájzólása a nagy orosznak, s ehez úgy viszonylik, mint a délméret a hoohdeutschoz. Népiünknek meg vannak a maga sajátos szellemi és fizikai tulajdonságai, saját szokásai, saját jól hangzó nyelve, saját történelmi jellege, mely különösen gazdag népköltészetben jut érvényre, amint semmi más nép felmutatni nem képes. Egyezőval népiünknek meg van a maga nemzeti története, mely rámutat őseink hősi alakjainak arany korára. — A ruthén nyelvnek három tájzólása van: a vörös-orosz, az ukrániai és a fehér-orosz, melyek egymástól már csak nagyon kevéssé különböznek. Közöttük az ukrániai tájzólás kétségkívül a legszebb, s így érvényesíthető, mint irodalmi nyelv. Az orosz panszlávoknak és mindent egy kalap alá vevőknek azt mondják: bajorok, szászok és más német törzsek könnyen fogadták az irodalmi nyelvet a hoohdeutschoz, mert az ő nyelvük soha önálló fejlődésével nem bírt. — A hoohdeutscho nyelvét a német törzsekre nem erőltették rá, kifejlesztett mindentől önmagától, a tudósok és Luther bibliájának közvetítésével. Itt semmikép nem lehet szó idegen nyelv rátkulmázásáról. A román nemzetek ismét nem képeznek egy nemzetiséget. De az olaszoknak, francoizoknak, spanyolok

nak, portugalloknak nincs is eszükben, hogy egy nemzetet képezzenek. A ruthén-ukrainiak sem fognak lemondani nemzetiségük szentségéről, amár hazafiásukat a panszláv moszkviták erősen megtagadják és kigúnyolják. Nem lesz olyan könnyű az ukrániaiakat Európa térképéről eltüntetni. Bármennyire is kívánják a politikai chauvinisták és híveleik, hogy egyik vagy másik nemzetiség eltűnjék; — a történelem egészen más, katonai parancsot állít a világ elé; az a nép, mely bír az élet minden feltételével, jövőre is önálló marad. Ez érvényesíthető lesz nálunk is, ha az orosz panszlávok még annyira igrékeznek az Velika-Ukrainát az orosz néppel összeolvasztani. A világ semmiféle hatalma nem bírhatja rá népünk, hogy lemondjon nemzetiségi és emberi jogairól, melyeknek tudatára rájött. Galiciában a kifejlődés részben lehetővé van téve a határon túl a ruthén-ukrainiak nagy száma biztosít bennünk afelől, hogy ők fognak magukon segíteni, hogy a nagy orosz párt törekvéseit visszautasítsák.

Az összes ruthén-ukrainiak száma 21356,542 lélekre rug. Ebből van Ukrainában 18,000,000, Galiciában 9,516,542, Bukovinában 239,690, Magyarországon 600,000. Ha ezeket számítjuk még a 3,592,057 kis-orosz, akik szintén ruthén-ukrainiai nyelven beszélnek, egy 31,948,289 lélekből álló nép van előtünk, míg a nagy oroszok közé összesen 34,389,871 lélek számítatik. Valóban hatalmas a mi Ukraina törzünk, amely nemcsak a isten segédelmével jobb időket fog élni, s a szláv világ közepette mint Velika-Ukraina foglalja el őt megillető helyét.

A fentebbiekhez a hazafias ukrainok ligája Londonban, a következő megjegyzése teszi: Szivből fakadt szavak azok, aminket csak az igazság találhat, melyeket Ogonovszky műve elé írt. E napokban megírta annak a népek irodalomtörténetét, mely nagy multat tekinthet vissza s még sokáig nem szándékozik lemondani nemzeti tulajdonságainak megőrzéséről. Igen, mi demokratikailag gondolkozunk ukrainaiak, még remélünk hazánk számára egy szebb jövőt. Hogy még bátrán hivatkozunk jogainkra, azt az alkotmányos Európa és szabad sajtója részéről tanúsított rokonszenvenek köszönhetjük.

Legújabb posta.

— Drentelen tábornok halála. Kievből jelentik július 27-iki kelettel: Drentelen tábornok, főkormányzó, a mai nagy parádé alkalmából szélhűdéstől érve, halva esett le a lóról.

Romanovics Drentelen Sándor 1820-ban született a kievi kormányzóházban. 1838-ban lépett a hadseregbe; 1850-ben már ezredes, 1859-ben pedig vezérőrnagy lett: 1867-ben főhadsegéd és a hadsereg reorganizációjával foglalkozó bizottság elnökének segéde. Miután néhány évig a berlini orosz nagykövetségén katonai attaché volt, 1872-ben a kievi katonai kerület parancsnokává nevezetett ki és 1877-ben az orosz-török háború kitörésekor az operáló sereg háta megett felállított csapatok parancsnoka lett és főhadiszállása Bukarestben volt. Mazoncsev tábornok meggyilkolása után 1878. aug. 16-ikán a hírből harmadik osztály főnökévé nevezetett ki és e minőségében ő vezette az egész orosz birodalom politikai rendőrségét. Miként elődje, Drentelen is nihilista merényleteknek volt kitéve. Egy Mirszki nevű orosz 1879. március 25-ikén kétszer lőtt rá, de nem találta. A merénylőt csak később fogták el Taganrogban és szibériai kényszermunkára ítélték. Midőn a téli palotában történt merénylet (1880. febr. 17.) után Lorisz-Melikov diktatóri hatalommal és mint belügyminiszter a harmadik osztály főnöke lett, Drentelen előbb a birodalmi tanács tagjává és két hóappal később főkormányzóvá nevezetett ki Odesszába, (1882-ben kievi főkormányzó lett.)

Vilmos császár Bécsben. Bécsből 27-iki kelettel jelentik, hogy Vilmos császár október hó első napjában érkezik oda és mint évek óta, az idén is részt fog venni a münsteri és neubergi udvari vadászaton. Ott tartózkodás alatt Schönbrunnban több udvari ünnepség fog rendeztetni és a többiek között szini előadás is van tervbe véve a schönbrunni kastély színházában.

A berlini „National Ztg.” fentartással közli, hogy mindinkább tartja magát az a nézet, hogy Vilmos császár látogatása a külföldi udvaroknál az illető uralkodóknak nem nemzetközi, hanem valódi összejövetelnek állal fog viszonzostatni.

„ARADI KÖZLÖNY”

(Megjelen mindennap.)

Előfizetési feltételei.

Helyben házhoz hordva:

Egy évre	12 ft — k
Fél évre	6 „ —
Negyed évre	3 „ —
Egy órá	1 „ —

Vidékre szétküldve:

Egy évre	14 ft — k
Fél évre	7 „ —
Negyed évre	3 „ —
Egy órá	1 „ —

Felkérjük lapunk azon előfizetőit, kiknek előfizetése június végén lejárt, hogy az előfizetést a mielőbb megtegyék, nehogy a lap kiadásában fennakadás álljon be.

„Aradi Közlöny”
kiadóhivatala.

NAPTÁR.

Július 29. Vasárnap. Római katolikus naptár: A. 10. Márh. Prot. naptár: A. 9. Tr. Bear. Görög-ország naptár: (július 17.) B. 5. Márh. Napról 4 óra 38 perceskor, nyugszik 7 óra 37 perceskor. — „A Közlöny” keddén 4 óra 38 perceskor délután 3-4 óra között délelőtt 11-12 óra között kiadható.

HIREK.

Arad és vidéke.

— Ormos Péter alispán holnap, hétfőn tíz napi ünnelésre a moryásai földbe utazik.

— Katonai érvonulások. A 7. hadtest tüzérszere 1-6 útegosztálya Temesvárról 1-6 augusztus hó 3-án elment a lögyakorlatokhoz Uj-Aradra, hová augusztus 4-én érkeztek meg. A 32. sz. nehéz útegosztály augusztus 7-én 1-6 útegosztály Temesvárra, hogy ott részt vegyen a dandár-gyakorlatokon. A 13. nehéz útegosztály aug. 4-én befejezi a gyakorlatokat Uj-Aradnál és 5-én elindul Nagyváradra; még az nap Simándon, 6-án Nagy-Zerénden, 7-én és 8-án Nagy-Szalontán és 9-án Nagyváradon lesz.

— Fényes esküvő volt tegnap délben az aradi ref. templomban. Szondy György dr. Temesmegye rekási járásának derek szolgabírája esküdött örök hűséget kedves és szép menyasszonnyá Kovács Etelka kisasszonynak. Kovács János aradi törvényszéki bíró szeretetreméltó leányának. Násznapgyok voltak: Szikszay János h. polgármester Hódmezővásárhelyről és Bucsi József kerületi királyi ügyelő Kolozsvárról, násszasszonyok: Szondy Berta, a völgyényi nővér és Ruosi Józsefné. Koszorúalányok: Kovács Ida és Szikszai Bella Hódmezővásárhelyről, vőfélyek: Remetey Dező és Grünberg Géza. Az esketési szertartást a völgyényi bátyja Szondy Géza szentleányfalvi lelkész végezte. A nászmenetben több szép díszmagyar ruha volt látható, mi fölötté emelte az esküvő fényét. Maga a völgyényi is fekete díszmagyarban volt Allandó boldogság legyen kísérője a szerelemkötözött szép frigyük!

— Aradváros a szegényekért. A városi számvető jelentést tett a tanácsnak, hogy dacára annak, mikép az idej költésége a városi szegények segélyezésére és eltartására 14 500 forintnyi költségbe került, még addig 1632 forinttal több, tehát összesen 16132 forintnyi összeg van e cizmen utlányozva, minel fogva azt az ajánlatot teszi, hogy a szegények segélydíjakat most már csak az esetben utalványozanak, ha valamely utalványozott segélyezés bebiztosított. Megemlítjük, hogy a fenti összegből 9200 ft a szegények házára esik, hol állandóan 50—60 ember van elhelyezve, körülbelül 14000 ft segélydíjakra fordítatik. — A tanács az ügyet azn véleményezéssel terjesztendi a közgyűlés elé, hogy a számvető javaslatát ne fogadják el, mert a városnak törvényes kötelessége szegényei ellátásáról gondoskodni és nem hagyhatja éhen halni a munkaképelen és városi segélyre szorult szegényeket azért, mert az előirányzott összegből már nem telik. A közgyűlés bizonyára magává teendi a tanácsa humanus felfogását.

— Aradmegye közgazdasági bizottsága augusztus havi rendes ülését a szokott időnél egy héttel később, augusztus 17-ikén tartja meg.

— Leszurt katonai fegyenc. Szörnyű rémségek dolognak volt az aradi vár tegnap délben színtere. Ugyanis egy 8 éves fegyenc, ki rabságból körülbelül 3 hó múlva szabadult volna ki, megtagadta az engedelmességet Tojcsak János mesternek, majd midőn ez őt ezért megtalálta lökné, a nála lévő lapáttal úgy szerte, hogy az őrmester kihúzott kardjával sem bírta magát az ütlegektől megvédelmezni, míg végre a várta őrség parancsszóra szuronyral rohant a fegyencre. S addig szurkálta, míg összeeszerogyott. A véres esetben az a sajnálatos, hogy a várta őrségnek két legénye a fegyenc ellen nem használta fegyverét, s ezért igen szigorú büntetésnek néznek eléje. A megsebesült fegyencet, a kórházba orvosi ápolás alá vették, s tíz szurony, veszedelmes szurdalása dacára is ugyancsak szorja baka-áldásait támadóra, s a gyaban maradását is csak két fegyveres őrsődal állításával tudták befiztosítani. — Ezután az igazi „fene-gyerek.”

— Tanulmányut az aradi hegyaljár. Csabáról írják, h. hó 27-iki kelettel: Bacz Sándor borkaszi vándortanár „após látogatásnak” örvendett előadásait bevégzte és holnap, szombaton hajnalban a tanfolyam halgatóit az arad megyei hegyaljár, a ménesi m. kir. áll. vizsgálatképzőintézet kertje s amerikai csill.

Folytatás a mellékleten

295 8-10

Kerti lámpák 85 krtól, **kerti székek** összehajthatók 2 frt 25 krtól, **szunyog-**
háló több minőségű továbbá **utazóláska, kofferok, napernyők** hölgyek és
a legelsőbb **vaszárítókban, kosarak** kézi és munkára, **utazókoffer**
kosarak a legnagyobb **ésköpenyek gumiból 8 fttől felfelé.**

Fogzásban szenvedő kisdeteknek a leggyorsabb könnyítést
szerző nyakszallagok Gehrig testvérektől 1 drb 1 ft.
Amerikai visüőbőrepek 1 ft 80 krtól 6 ft 50 krig.

Arad, szabadság-tér I. szám,
a „szentházi omlághoz“

A városi táncs.

BETON-TURBINA CSATORNÁK • BETON-TURBINEN-ANLAGEN •
 BETON-ALAPZATOK • BETON-FUNDATIONEN •
 BETON-BOULDER • BETON-SCHÜLLESEN •

BETON-TECHNIKER
 CEMENT-TECHNIKER
 SATORNÁZÁSI ÉS HÁZTALAJVIZ
 MENTESÍTÉSI VÁLLALKOZÓ

Düsch Robert

HAUS-ENTWASSERUNGEN
 INTERNATIONALE CANALISATIONEN

BUDAPEST
 VII. Gyreshet-utca 27.

FIÓKJA • FILIALE
KASSA
 BALASZ-UTCA 3.

ssv I.

Magyar nyereség-kölcsön igérvények

huzása 1888. augusztus 14-én

FŐNYEREMÉNY 150,000 Ft

Ára 3 frt 50 kr. bélyeggel együtt.

3. osztrák földhitel záloglevél-igérvények

huzás 1888. augusztus 16-án

FŐNYEREMÉNY 50,000 Ft

Ára 1 frt 50 kr. bélyeggel együtt.

Alapított
1875-ben.Kaphatók
WALLFISCH ÁRMIN
Alapított
1875-ben.

bank- és váltóüzletében ARADON.

Sorsjegyek, állampapírok
valamint helyi papírok vétele és eladása.Arany, ezüst és külföldi bankjegyek
beváltása és eladása.

Szelvények beváltása.

Kihuzott esedékes és nem esedékes sorsjegyek, záloglevelek és földterhemen-
tesítési kötelezvények leszámítása.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettek.

Egy ispán kerestetik

évi 200 frt fizetésre, 401 2-5

16 köböl buza, 10 köböl kukorica, 1 lánca
kukoricaföld bevetve, 1 tehén-tartás, 2
kocsa-tartás csak nyári legelőre, 10-tartás.
szabad lakás nagy kerttel.

Tudakozódhatni szerkesztőségünkben.

Hirdetmény.

Arad szab. kir. város községi iskoláján egy
600 frt évi fizetéssel 200 frt lakbér átalányul,
vagy esetleg természetbeni lakás javadalmazással
kapcsolatos

tanítónői állás

Áradszékre jöven, az egy évi kísérlet után meg-
hívás után be fog tölteni.Ennek következtében azon okleveles tanító-
nőket, kik ezen állást elnyerni óhajtják, ezennel
felhívom, hogy pályázati kérvényüket f. évi augusztus
hó 20-ig hozzám benyújtsák.

Aradon, 1888. évi július hó 20-án.

Salacz,

kir. tanácsos iskolaszéki elnök.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az aradi kir. tszék mint telekkönyvi hatóság köz-
birré teszi, hogy Aradmegye gyámpénztára végrehaj-
tatónak Bartók György szemlélt lakos végrehajtást
szervező ellen 270 frt tőkekövetelés és járuléktartási
végrehajtási ügyében az aradi kir. törvényszék ter-
től levő Szemlélt községben fekvő szemlélt 1310. sz.
tjk. A. 1. 1. 3-5. alatt felvett szántó birtok és
kenderföldök álló ingatlanokra az árverést 1888.
évi augusztus 8-án délután 2 óráig az aradi kir.
tszékben, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888.
évi október hó 22-ik napján d. e. 10 óráig Szemlélt
községben megmaradandó nyilvános árverésen a meg-
állapított kikiáltási áron alól is eladni fognak.Árverési szándékosok tartoznak az ingatlanok
becsérték 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX.
törvény 42. §-ában jelzett ártólammal szá-
mított 4 az 1881. évi november hó 1-én 3333.
szám alatt kelt igazságügyminis. rendelet 8-ik
§-ában kijelölt óvadékképes értékpapírokban a kikül-
dött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. c. 170.
§-a értelmében a bannopénznek a bíróságnál előle-
ges elhelyezéssel kikiáltott szabályszerű elismervényt
át kell szolgáltatni.

Kelt Aradon, 1888. évi február hó 15-án.

Az aradi kir. tszék mint tkvi. hatóság.

Versenyárgyalási hirdetmény.

A nagyméltóságú közmunka és közlekedés-
ügyi m. kir. miniszter urnak f. évi 28324. sz. a.
kelt rendelete alapján, a Temesmegyei Hosszúszó
község felett és Helnek község mentén levő két
Marospart védő megerősítési munkálataihoz
szükséges kőanyag szállítása és elhelyezéseinek biz-
tosítása céljából f. évi augusztus 8-án d. e. 10
óráig az aradi m. kir. folyamterméki hivatal
helyiségében (Arad, szarvas-utca 1-ső szám. a.)
zárt ajánlati versenyárgyalás fog tartatni.A vállalatot szabályozó szerződés tervezete
az általános és részletes építési feltételek, elmé-
ret és tervek az aradi m. kir. folyamterméki hi-
vatalnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.Az ajánlattevő köteles magyar nyelven szer-
kesztett ajánlatában világosan kijelenteni, hogy a
helyi viszonyokat, a szerződési tervezetet és az
annak kiegészítő részét képező általános és részle-
tes építési feltételeket megtekintette, megértette
és azokat változatlanul elfogadja, köteles továbbá
azon egységeket, melyek mellett a szóban forgó
munkálatokat elvégezni hajlandó, számokkal és
betűkkel világosan és érthetően kiírni.Az 50 kros bélyeggel ellátott ajánlatok
pecsételt lezár és az ajánlat tárgyát képező mun-
kálatokat jelző felirattal ellátott borítékban, mely-
hez egyúttal 320 forintnyi bannopénznek kész-
pénzben vagy óvadékképes értékpapírokban az
aradi m. kir. adóhivatalnál történt letétét, igazol-
pénztári nyugta is csatolandó az aradi m. kir.
folyamterméki hivatalnál f. évi augusztus hó 8-ik
napjának délelőtti 10 óráig az ajánlattevő által
szállítási szándékolt kőanyag mintájával együtt
nyújtandók be.Bannopénzt sem készpénz, sem értékpapírral
a versenyárgyalásnál el nem fogadtatnak, szüntug-
tatviraftal küldött ajánlatok vagy oly ajánlatok
melyek a jelen hirdetményben megszabott beadási
határidő telte után érkeznek be, figyelembe nem
vételnek.Az ajánlatok a beadási határrapon pontban
10 óráig a nevezett folyamterméki hivatal helyi-
ségében fognak hivatalosan felbontatni, mely alk-
lommal ajánlattevők is jelen lehetnek.

Aradon, 1888. július hóban.

Sántay Lajos

kir. főmérnök.

243/1888.

400 3-3

Kerülő előjárásáról.

Árlejtési hirdetmény.

Aradmegye tekintetes törvényhatóság
által 596/1888. kgy. számú határozattal
a középiképviselet testület 2/888. kgy. sz.
közszékház és a jegyzői laknál álló és
állami építészeti hivatal által érvényesített
tervrajz szerint 5363 frt 68 kr. költséggel
megállapított újbóli építése jóváhagyatván
az építkezés eszközzése céljából ezennel
árlejtést nyitattik.Minél fogva árlejtési szándékosok fel-
hivatnak, hogy írásbeli ajánlataikat ova-
dekként a megállapított s fent kitett össze-
10 százalékkal felszerelve, alólított köz-
ségi előjárásnál 1888. augusztus hó
7-ik napján d. u. 6 óráig annál inkább
nyújtsák be, mivel a később érkezettek Ke-
rülő közszékházánál 1888. évi augusztus
hó 8-án d. e. 10 óráig tartandó nyilván-
os szóbeli árlejtésen figyelembe vételt
nem fognak.A tervrajz és árlejtési feltételek
jegyzői irodában addig is a hivatalos órák
ban megtekinthetők.

Kerülő, 1888. július 24-én.

Az előjárásról.

Zálogtárgyak elárverezése.

Van szerencsém a t. cz. közönségnek ezennel
tudtul adni, hogy1888. évi augusztus 8-án szerdán,
delelőtti 9 óráig a tek. városi kapitányi hivatal
egy közegének jelenlétében üzlethelyiségben
Kossuth-utca 12. sz. azon zálogtárgyak, melyek
lejáratkor ki nem váltattak, sem elzálogolási hatá-
ridejük meg nem hosszabbított, a legtöbbet igéro-
nek készpénzfizetés mellett el fognak adatni.

Arad, 888. július hóban.

Weiss David.

127/1888.

Felhívás.

Az 1883. XLIV. t. c. 96. §. d) bekezdése értelmében közhírré tetetik, miszerint az 1888. évre kivetett
összes adók előírta, minél fogva felhívatik az adó-
köteles közönség, hogy adókönyveikét előírás, illetve
az esetenként előírt adók összeállítása végett legkésőbb
tolyó évi augusztus 15-ig különben bírság terhe alatt
az adóügyi osztálynál bemutatassa.

Arad 1888 június hó 26-án.

A városi tanács.

Csak 16 krajczár.

Legelőcsőbb bevásárlási forrás.
16 krajczáros16 kr. Kockás szövetek. Csíkos szövetek. Voilet
mosókélmék Cartonok Festők Batisztok.
Oxford Canavászok Chiffonok Vászna.
Törülközők

csak 16 krajczárért.

Ugyesint nagy választékban és nagy mennyiségben kaphatók:
Asztalneműek, ágylakörök, paplanok, csipke, juttó és szövetfüggönyök
fűtőszőnyegek, mindennemű vászna, chiffonok, törülközők, canavászok, csinatti-
bortorkélmék, vitorlavászna.
Továbbá legújabb lodenkélmék, becégek, kreppek, áttört, kockás, csíkos
és mindennemű ruhaszövetek, fekete ternok, lisztetek.
Azonkívül női, férfi és gyermekcipők, férfialapok. Vászna, battiszt, moll
selyem, fej- és zsebkendő.Női, férfi- és gyermekfehérneműek nagy választékban és feltűnő olcsó
árakon kaphatók:

Kilényi Adolf

a kék golyóhoz

kézmű, rövid, norinbergi, fehérnemű és gyermekjáték üzletében
Aradon, Istér, 20-ik szám, Arena-épület.

Csak 16 krajczár.

Nyomatja és kiadja az Ungerleider félé könyvnyomda Aradon.